

Sygn. akt

III AUa 1126/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 lutego 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska (spr.) SSA Roman Skrzypek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **6 lutego 2013 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **B. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **22 czerwca 2012 r.** sygn. akt **III U 241/12**

I. zmienia zaskarżony wyrok jedynie o tyle, że przyznaje wnioskodawczyni B. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 listopada 2011 r.,

II. dalej idącą apelację oddala.

Sygn. akt III AUa 1126/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzja wydaną 10 lutego 2012r. odmówił B. S. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Za podstawę wydania decyzji tej treści uznano wynik badania przeprowadzonego przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem wydanym 8 lutego 2012r. uznała wnioskodawczynię za zdolną do pracy.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia zawartego w decyzji organ rentowy powołał ogólnie przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odwołaniu od powyższej decyzji, skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu B. S. podniosła, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem w niej zawartym. Schorzenie na jakie cierpi, związane z chorobą lewego stawu kolanowego, uniemożliwia wykonywanie przez nią dotychczasowego zatrudnienia, które polega na wykonywaniu załadunku i wyładunku oraz przenoszeniu cegły przez 8 godzin w ciągu dnia. Wniosła o rozpoznanie sprawy przez Sąd i przyznania prawa do renty.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie w uzasadnieniu przywołując tę samą argumentacją jaka legła u podstaw zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd I instancji przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty z zakresu ortopedii i rehabilitacji na okoliczność oceny stanu zdrowia odwołującej i ustalenia, czy uzasadnia ona uznanie jej za co najmniej częściowo niezdolną do pracy, określenia jej charakteru oraz daty powstania.

Biegły stwierdził u badanej zwyrodnienie stawu kolanowego lewego w okresie nasilenia dolegliwości bólowych mimo przebytej artroskopii oraz rehabilitacji ambulatoryjnej, jak i stacjonarnej rehabilitacji sanatoryjnej w ramach prewencji rentowej ZUS, a ponadto otyłość i nadciśnienie tętnicze.

Dalej biegły podał, że schorzenie dotyczące stawu kolanowego lewego daje podstawę do uznania badanej za częściowo niezdolną do wykonywania pracy od zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, na okres dwóch lat „jako że oczekuje ona na planowaną operację wszczepienia endoprotezy stawu kolanowego lewego, która prawidłowo wykonana, powinna umożliwić podjęcie skutecznej rehabilitacji, zarówno ambulatoryjnej jak i sanatoryjnej, mogącej jej ułatwić odzyskanie zdolności do pracy”.

Swoje stanowisko biegły uzasadnił do protokołu oględzin z 17 kwietnia 2012r. oraz dołączoną do opinii fotodokumentację .

Opinia powyższa została doręczona stronom (zwrot poświadczenia odbioru k. 15 – 16 akt postępowania sądowego), które nie złożyły do niej pisemnych zarzutów.

Wyrokiem wydanym czerwca 2012r. Sąd I instancji zmienił kwestionowaną odwołaniem decyzję, poprzez przyznanie B. S. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, od 22 września 2011r. na okres dwóch lat.

W obszernym uzasadnieniu Sąd wskazał, w pierwszej kolejności na niekwestionowane przez strony okoliczności dotyczące daty urodzenia wnioskodawczyni

((...)). jej wykształcenia (zawodowe – kucharz) i kolejno charakteru wykonywanej przez nią pracy na przestrzeni życia oraz czasokresu trwania tego zatrudnienia, zaakcentował również, że w okresie od 26 listopada 2010 – 21 września 2011r. była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego. W dalszej części szczegółowo omówił wyniki postępowania dotyczące oceny stanu zdrowia odwołującej w postępowaniu przed organem rentowym poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji.

Dokonując oceny prawnej sprawy Sąd przywołał treść przepisu art. 57 ust. 1 oraz 12 ust. 1 – 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz .U. Nr 153 z 2009r. poz. 1227 ze zm.) stwierdzając że odwołująca spełnia wszystkie wymogi przewidziane w ww. przepisach, a mianowicie dotyczące zarówno wielkości okresu składkowego w 10- leciu poprzedzającym zgłoszenie wniosku o rentę, jak i przed

powstaniem niezdolności do pracy, której to występowanie potwierdził biegły w wydanej - miarodajnej, w ocenie Sądu - opinii. W dalszej kolejności Sąd zwrócił uwagę na fakt pobierania przez odwołującą świadczenia rehabilitacyjnego odnotowując, iż stwierdzona przez biegłego częściowa, okresowa niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 18 miesięcy od zakończenia pobierania tego świadczenia. W końcowym fragmencie odniósł się do daty początkowej przyznanej wnioskodawczyni renty, stwierdzając iż jej ustalenie wynika z daty zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Powyższe uzasadniało rozstrzygnięcie zawarte w wyroku, w podstawie prawnej to którego Sąd powołał, poza przepisami prawa materialnego art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok powyższy apelacją do Sądu II instancji zaskarżył pozwany ZUS – zarzucając, iż jego wydanie nastąpiło z obrazą prawa materialnego, przy wskazaniu na art. 129 ust. 1 w zw. z art. art. 57 i 12 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst Dz. U. Nr 153 z 2009r. poz. 1227 ze zm.), poprzez przyjęcie, że wnioskodawczyni przysługuje renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy, począwszy od 22 września 2011r. – wniósł o jego zmianę w części dotyczącej daty przyznania prawa do świadczenia rentowego.

W uzasadnieniu organ rentowy zwrócił uwagę, iż B. S. zgłosiła wniosek o rentę 28 listopada 2011r. i świadczenie rentowe w związku z tym, mogło zostać przyznane na jej rzecz od tej to właśnie daty. Przyznanie zatem świadczenia na rzecz odwołującej od daty zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego tj. od 22 września 2011r. narusza wskazany w apelacji przepis prawa materialnego.

Powyższe uzasadnia zgłoszony w apelacji wniosek.

Sąd II instancji zważył co następuje:

Apelacja, co do zasady, jest uprawniona, co odnieść należy do zarzutu,

iż rozstrzygnięcie zawarte w kwestionowanym przez nią wyroku, narusza przepis art. 129 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z treści to którego wynika, iż świadczenie nie może być przyznane wcześniej niż od miesiąca, w którym został zgłoszony, stosowny w tym przedmiocie wniosek, i to pomimo powstania prawa do tego świadczenia w okresie poprzedzającym jego zgłoszenie.

Odnosząc powyższe, do okoliczności w rozpoznawanej sprawie, przyjdzie stwierdzić, iż ostatecznie niesporne w sprawie jest, że B. S. do 21 września 2011r. była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego, i od daty ukończenia jego pobierania jest częściowo, okresowo (2 lata) niezdolna do wykonywania pracy.

Poza sporem jest również, iż wniosek o przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zgłosiła 28 listopada 2011r.

Przyznanie zatem wnioskodawczyni uprawnienia do dochodzonej przez nią renty od 22 września 2011r. nie znajduje uzasadnienia w treści wyżej omawianego przepisu prawa , na co słusznie wskazała strona pozwana w apelacji, a to z tej przyczyny, że wniosek w tym przedmiocie został zgłoszony po tej dacie, gdyż dopiero 28 listopada 2011r.

Powyższe uzasadniało zmianę wyroku w sposób opisany w pkt I, i w tej części uwzględnienie apelacji strony pozwanej.

Domaganie się jednak przez apelującego korekty daty przyznania prawa do świadczenia od 28 listopada 2011r. , w świetle omawianego przepisu, nie znajduje uzasadnienia, gdyż z treści przepisu, co wpadnie powtórzyć wynika jasno, że pomimo złożenia wniosku w trakcie danego miesiąca, w sytuacji kiedy niezdolność do pracy powstaje wcześniej, prawo do świadczenia przysługuje od miesiąca w którym nastąpiło jego zgłoszenie, co w rozpoznawanej sprawie oznacza datę 1 listopada 2011r., i z tej to przyczyny dalej idąca apelacja uległa oddaleniu – o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

Rozstrzygnięcia w pkt I i II wyroku uzasadniają kolejno art. art. 386 §1

i 385 kpc.

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...)